

1926, andre 33 $\frac{1}{3}$ pCt. i 1927 og saa fremdeles. Jeg synes, en saadan Plan er umulig og navnlig umulig fra Indskydernes Synspunkt. Indskyderne har dog nu det sikre, at Likvidationen vil søge at tilbagegive dem Raadighed over deres Penge hurtigst muligt, at de formodentlig i Løbet af faa Maaneder vil kunne faa en væsentlig Del af deres Indestaaende udbetalt, og at de kan gøre sig Haab om at faa Resten indenfor en overskuelig Tid. Jeg tror derfor, at det er temmelig utænkeligt med saadanne Planer at komme til et godt Resultat. En anden Plan har gaaet ud paa, at man ved Lov skulde paabyde, at ingen Penge maatte trækkes ud i en Række Aar, eller at kun visse Procentdele maatte trækkes ud i visse Aar. Jeg synes, det er aldeles umuligt uden Indskydernes egen Tilslutning at lovgive paa den Maade. Men, som alt sagt, Genrejsningsarbejdet, der i første Linie maa bero paa Tillid indenfor den Kreds, som har Interesse i Bankens Genrejsning, følges kun med Sympati, og hvis man altsaa tilvejebringer de Forudsætninger, som jeg anser for nødvendige, og hvis det indtræffer, som det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Jensen [Aale]) sagde, at en virkelig stor og stærk og ogsaa i økonomisk Henseende betydende Folkevillie stiller sig bagved denne Sag, vil der være Adgang til at tale om, hvad der i saa Tilfælde kan gøres til Støtte for en saadan Virksomhed. Hvis der virkelig viser sig en Folkevillie, som støtter Sagen tilstrækkeligt økonomisk og moralsk, finder man vel ogsaa de Veje, ad hvilke man kan underbygge Arbejdet, der skal gøres. Men i alt Fald tror jeg, at de Planer, der foreligger, maa anses for umulige til Realisation af denne Opgave.

Maegaard: Jeg vil gerne takke den højtærede Erhvervsminister for det Svar, han gav paa mit Spørgsmaal om, hvorvidt der, naar Ministeren talte om disse nye Organisationer for Genrejsningen, kunde være Tale om Statsstøtte eller nogen Form for Bistand. Jeg takker den højtærede Minister for disse Udtalelser, baade fordi de var uforbeholdne, og fordi jeg tænker, at de ogsaa i økonomisk Henseende har Betydning for dem, som interesserer sig for Arbejdet for Genrejsningen. Yderligere maa jeg takke den højtærede Erhvervsminister for Anerkendelsen af den saglige Forhandling, der har fundet Sted i Landstinget; jeg kan tilføje, at naar vi faar noget sagligt forelagt, vil Ministeren fra

mit Partis Side altid møde saglig Behandling af det forelagte.

Den højtærede Minister kom jo ind paa en Omtale af de Foretagender, som Andelsbankens Bestyrelse og Direktion havde givet sig af med at finansiere, og gav mig Ret i, at det var maaske i Begyndelsen godt, at Mælkeeksporten kom i Gang. Men saa nævnte den højtærede Minister enkelte andre tvivlsomme Foretagender og tilføjede, at Banken, hvad der laa ganske udenfor dens Opgave, havde indladt sig paa Spekulationer. Jeg mener ikke at have nogen Pligt eller Ret eller Tilskyndelse til at forsvare Andelsbankens Ledelse; men den højtærede Minister ved ligesaa godt som alle vi andre, og maaske bedre end de fleste af os, at der var en Tid for nogle Aar siden, da Bankerne havde Overflod af Midler, Midler, som var ganske uanvendelige, hvis man ikke somme Tider tog en Smule Hensyn til nye Hensstillinger. Jeg mener at vide, at selv Nationalbanken meget nødig saa, at de private Banker kom med deres Kapital, og i alt Fald ikke gav nogen videre Rente — en halv eller en hel Procent af Bankernes Indskud, medens dens øvrige Midler skulde forrentes med langt højere Rente; og saa er det naturligt, at baade Andelsbanken og alle andre Banker — der er neppe nogen Bank i Danmark, som ikke har gjort det — indlod sig paa Foretagender, som man nu kan sige var tvivlsomme, men som den Gang havde en vis Mulighed. Jeg synes ikke, det er ganske rigtigt at kalde dette for Spekulation. Det er en Anbringelse af Midler, som er betroet Banken, og en Anbringelse, der kan være forsvarlig i Øjeblikket, og som i alt Fald er nødvendig, for at Banken ikke skal blive fuldstændig oversvømmet med Penge.

Det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Jensen [Aale]), der i høj Grad besværede sig over, at Husmændene havde for ringe Indflydelse indenfor vore Andelsorganisationer, var naturligvis saa elskværdig at sige, at det var Husmændenes egen Skyld, og tilføjede, at mine Udtalelser maaske kunde bevirke, at deres Indflydelse blev større i Fremtiden. Det skal jeg aldeles ikke have noget imod, men jeg synes, at det ærede Medlems Beklagelse noget mistede sin Kraft ved den Udtalelse, der blev fremsat af det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (Jeppesen [Drusebjerg]), som anførte et Forhold, hvor netop Husmændene havde gyldig Grund og udmærket Lejlighed til